

[M. Sig Steffensen.]

bringe omkostningerne ved produktion og fordeling.“

Jeg tror, det er en bestemmelse, som let kan give et forkert resultat. For hvad er de rigtige priser? Er det de gennemsnitlige priser, der er de rigtige priser, eller er det dem, som fremkommer, hvor varerne produceres og leveres billigst, under den frie konkurrences lov?

Jeg kan som sagt ikke give tilslutning til det foreliggende lovforslag. Jeg tror nemlig, vi må sætte alle kræfter ind på at få frie prisdannelser frem, og at vi ikke skal prøve på — som der står her udenfor salen — at „mildne luften for de klippede får“. Jeg tror, vi skal lade fårene beholde ulden — og så skal vi prøve på at afbøde bivirkninger af truste og karteller, som jo netop er steget kolossalt i antal under de forskellige love, vi har vedtaget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for deres velvillige indstilling til lovforslaget, og jeg skal gøre et par enkelte bemærkninger i anledning af lidt af det, der er sagt.

Til det ærede medlem Marinus Larsen vil jeg sige, at det, der sker, hvis det foreliggende lovforslag ophøjes til lov, er, at de kommunale prisudvalg bortfalder, men dermed er der jo ikke sagt noget om, at de priskontrolører, der udsendes af prisdirektoratet i det omfang, man i prisdirektoratet anser det for nødvendigt, skal bortfalde. Det er der altså ikke tale om.

Det ærede medlem hr. Marinus Larsen var inde på tanken om en genoptagelse af de ændringsforslag, der var stillet i det andet høje ting af det socialdemokratiske parti. Disse forslag er jo gennemgående gamle kendinge, og jeg havde i og for sig regnet med, at diskussionen om dem var afsluttet dels ved den betænkning, der blev afgivet i foråret, dels fordi man på dette område i den administrationsgren, som har med loven at gøre, og som må forudsættes at have mest begreb om, hvad der er nødvendigt i denne henseende, havde affundet sig med

og stillet sig tilfreds med lovforslaget i den form, hvori det nu er forelagt.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. H. K. Sørensen i, at med hensyn til pris- og kvalitetsmærkning bør man gå varsomt frem; man kan på det område komme til at slå mere i stykker, end man gavner. Men det er også mit indtryk, at man i prisdirektoratet og i priskontrolrådet netop vil være opmærksom herpå.

Hvad angår flytningen af bestemmelsen i § 10, sidste punktum, til § 8, lægger jeg megen vægt på — hvad jeg nævnte i min forelæggelsestale —, at denne ændring betyder, at priskontrolrådet har adgang til på de aftalebestemte områder at følge den praksis, som i den her omhandlede henseende er blevet fastlagt under den hidtidige lov, men at der ikke ved omflytningen er tilsigtet nogen skærpet praksis. Det er altså i realiteten det, som har været gældende hidtil, der er blevet begrænset til de aftalebestemte områder, og jeg tror, at denne bestemmelse vil kunne administreres uden skade for erhvervslivet.

Til det ærede medlem hr. M. Sig Steffensen vil jeg sige, at det er mig ikke helt klart, hvorledes denne lovgivning skulle kunne være en hindring for, at man kom tilbage til frie forhold. Det er jo sådan, at loven ganske simpelt er delt op i to dele, og med hensyn til den del, som vedrører priserne, står bestemmelserne i §§ 10 og 11. Det er klart og tydeligt præciseret, at prisdirektoratet på dette område kun kan gribe ind overfor varer, hvoraf forsyningerne er unormalt begrænset, overfor varer og ydelser, hvor konkurrencen iøvrigt ikke er tilstrækkeligt virksom til at sikre fri prisdannelse, og i de tilfælde, hvor der ydes subsidier. Det vil altså sige, at der er en skarp begrænsning, som det i hvert fald vil være muligt at gennemføre også i praksis på den måde, at loven, hvis disse forudsætninger ikke mere er tilstede, ikke gælder.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på en meget vigtig ting i denne forbindelse, og det er, at indgreb fra prismyndighedernes side på disse områder udelukkende er begrænset